

[Finansministeren]

tiet er først blevet interesseret i at gøre noget ved miljøet, efter at man er kommet i opposition. Det er ikke særlig rart at erkende, at det er sådan, men sådan er det.

Der har været en betydelig vækst i miljøinvesteringerne under denne regering, både for statens udgifter og for kommunernes udgifter. Tager vi kommunernes investeringer på miljøområdet, så er de vokset 2½ gang siden 1982. Og lad os så gemme den resterende debat, til vi får en egentlig miljøpolitisk debat her i Folketinget. Men at anklage regeringen for ikke at have gjort noget, det er i hvert fald ikke rimeligt.

Det andet tema, det er jo det gammelkendte: udviklingen i de sociale udgifter. Ja, vi er faktisk duperet af, at hr. Camre kan blive ved at tale om asocial politik og oven i købet gå så langt som til at fastslå, at regeringen sparer centrale dele af velfærdssamfundet væk. Jamen hvad er det for nogen dele af velfærdssamfundet, som denne regering har sparet væk? Jeg ved ikke, om hr. Camre husker, da hans partifælle, tidligere socialminister Bent Rold Andersen engang sagde det meget kloge, at dette samfunds største fordelingspolitiske problem er det betydelige underskud på statsfinanserne, og det havde han jo så evig ret i.

Det er det problem, der er fjernet, og dermed er der løst en meget betydelig opgave for borgerne som helhed og ikke mindst for lavindkomsterne i dette samfund. Det er utroligt, at man kan blive ved at tale om, at velfærdssamfundet skulle være læderet, eller at centrale dele er sparet væk, eller hvilket udtryk man nu end anlægger.

Lad os nu se på de sociale udgifter. En væsentlig fordel for alle modtagere af sociale ydelser er naturligvis lavinflation. Hvis vi tager perioden 1980-81 med en høj inflation i størrelsesordenen ca. 10 pct., med hyppige devalueringer, kunne man virkelig tale om, at der var udhuling af de sociale ydelser. Vi hører jo ikke i dag kritik af de sociale ydelsers niveau. Det er ikke det, det handler om. Jeg ved godt, at oppositionen vil sige: nå ja, men de er beskåret så og så meget, på grund af at dagpengene ikke har været reguleret i 3 år. Men man ser fuldstændig bort fra den forbedring, der er sket gennem lavinflationen sammenlignet med situationen, som den var i slutningen af 1970'erne og begyndelsen af 1980'erne.

Ser vi så på de enkelte områder inden for socialpolitikken, så er der gennemført sammen med Det Radikale Venstre en forlængelse af barselorloven. Der er gennemført en førtidspensionsordning sammen med Socialdemokratiet; der er gennemført en delpensionsordning. Socialministeren fremsætter i løbet af få dage forslag om afskaffelse af karensdagen som led i en aftale med Det Radikale Venstre. Her er et punkt, som oppositionen gang på gang har brugt megen tid på at kritisere, men efter at det nu bortfalder, ja, så efterlyser jeg emner, som virkelig kan kritiseres fra oppositionens side. De er der jo ikke, når vi ser på det sociale system. Der er jo sket en realvækstudvikling på det sociale område, som siger sparto til, hvad vi har set tidligere, og som på mange måder er fantastisk i en situation, hvor underskuddet på statens finanser har været, som tilfældet er.

Det er en gold debat, og jeg håber, at denne debat snart vil kunne afsluttes. Jeg mener faktisk, at det vil være mere spændende at diskutere rimeligheden i, at ordningerne bliver gennemført, frem for ustandselig at anklage regeringen for at gennemføre en asocial politik, når dette ikke er tilfældet. For det er det jo ikke, når man ser på budgetterne og på de forslag, som er gennemført i Folketinget.

Fleere har under debatten nævnt den nye rapport, som vi har fået fra Socialforskningsinstituttet, og som vel ikke er kendt af alle endnu, der viser indkomstudviklingen for forskellige samfundsgrupper fra 1976 og frem til 1986. Jeg er da godt klar over, som også hr. Jes Lunde gav udtryk for, at den rækker langt tilbage også under tidligere regeringer, men det afgørende for mig i konklusionen i denne undersøgelse er, at der jo ikke er sket nogen forrykninger grupperne imellem, som Socialdemokratiet og SF ustandselig påstår der skulle være. Det er nu også fastslået selv fra Socialforskningsinstituttet.

Jeg synes, det burde være et vigtigt bidrag til, at debatten omkring, hvad der er sket på det sociale område, kunne skifte karakter også her i Folketinget og dermed i højere grad kunne komme i overensstemmelse med dagligdagen ude i samfundet.

Hr. Camre talte også om, at regeringen smykkede finanslovsforslaget med nye betalingsordninger, og at der var større indtægter